



מאמר ברכת כהנים

א וַיְדַבֵּר ה' כו', כֹּה תִבְרְכוּ. ת"ח, פִּינֹן דְּש"ץ א סִיִּים צְלוֹתֶיהָ, וְאָתָּא לְבָרְכָא בְּרַכְתָּא דְכַהֲנִי, אֲצַטְרִיף וְדַאי לְכוּנָא בְּרַעוּתָא דְלָבָא, לְבָרְכָא לִיהָ לְעַמָּא קְדִישָׁא. דִּי בְּעוּבָדָא וּבְמִלוּלָא, קָשִׁיר קְשׁוּרָא דִּיחֻדָּא. וַיִּשְׁתַּכַּח דְּעַל גִּדִּיהָ מִתְבָּרְכִין עֵילְאִין וְתַתְּאִין.

ב וּכְדִין בְּעֵי לִיהָ ש"ץ לְמִימְרָא, יְבָרְכָךְ ה' פְּלִפִּי הַהִיכֵל. וַיִּשְׁמְרָךְ, לְאַסְתַּפְּלָא לְסַטְרָא דִּמְיִנָא דִּילֵיהָ, לְאַמְשַׁקָּא חוּטָא דְחֻסְדָּא עַל עַמָּא קְדִישָׁא בְּקַדְמִיתָא. וּלְבַתֵּר יֵאמֵר יָאֵר ה', פְּלִפִּי הַהִיכֵל. פְּנִיּוֹ אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ, וַיִּסְתַּפֵּל לְסַטְרָא דְשַׁמְאֵלָא דִּילֵיהָ, לְיִחְדָּא בְּמִינָא. בְּגִין דְּמַקּוּרָא דְבְּרַכְתָּא מְסַטְרָא דִּמְיִנָא הוּא. וּכְדִין כָּל סַטְרָא דְשַׁמְאֵלָא אֲסַתְּלַק, וְלֹא הוּוּיָא נִזְקָא כָּלֵל. וּכְדִין, יִשָּׂא ה' פְּנִיּוֹ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם, וְדָא הוּא צְלוֹתָא שְׁלִים.

ג וַוִי לִיהָ, לְמַאן דְּאָתָּא לְמַפְתֵּי לְמַאֲרִיָּה, בְּלָבָא רְחִיקָא, וְלֹא בְּרַעוּתָא

חלופי גרסאות
א ה"ג ברפוס קראקא נ"א עביד (ווינצ'יא).

מסורת זוהר
א (במדבר ו) יתרו רסא.

מאמר	הסולם	ברכת כהנים
א) וַיְדַבֵּר ה' וְגו' כֹּה תִבְרְכוּ: בּוּא וּרְאֵה, כִּינֹן שְׁשֵׁלִיחַ הַצְּבוּר גַּמְר תְּפִלְתּוֹ, וּבֹא לְבָרְךְ בְּרַכַּת כַּהֲנִים, הוּא צְרִיךְ וְדַאי לְכוּנֹן בְּרַצוֹן הַלֵּב, לְבָרְךְ אֶת הָעַם הַקְּדוֹשׁ. כִּי בְּמַעֲשֵׂה וּבְדַבּוּר הוּא קוֹשֵׁר קֶשֶׁר הַיְחֻד, וַיְהִי נִמְצָא, שְׁעַל יְדוֹ מִתְבָּרְכִים הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.	חוט של חסד תחילה על העם הקדוש. ואח"כ יאמר, יָאֵר ה', כְּשִׁפְנוֹ כְּלִפֵּי הַהִיכֵל. פְּנִיּוֹ אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ, יִסְתַּכֵּל לְצַד שְׁמַאל שְׁלוֹ כְּדִי לַיְחֻדוֹ בִּימִין, מִשּׁוּם שְׁמַקּוּר הַבְּרַכָּה הִיא לְצַד יְמִין, שֶׁהוּא חֹסֵד, וְאֵז, כְּשֶׁהִשְׁמַאל מִתְיַחַד בִּימִין מִסְתַּלֵּק כָּל הַצַּד הַשְּׁמַאלִי, דְּהֵינּוּ הַדִּינִים, וְלֹא יִהְיֶה נֹזֵק כָּלֵל. וְאֵז, יִשָּׂא ה' פְּנִיּוֹ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם. וְזוֹ הִיא תְּפִלָּה שְׁלֵמָה.	ברכת כהנים
ב) וּכְדִין בְּעֵי לִיהָ וכו': וְאֵז צְרִיךְ שְׁלִיחַ הַצְּבוּר לֹמֵר, יְבָרְכָךְ ה', כְּשִׁפְנוֹ כְּלִפֵּי הַהִיכֵל. וַיִּשְׁמְרָךְ, יִסְתַּכֵּל לְצַד יְמִינוֹ, לְהַמְשִׁיךְ (דפ"י דף נ' ט"א)	ג) וַוִי לִיהָ לְמַאן וכו': אוי לו למי שבא לפתות את אדונו בלב רחוק ולא ברצון שלם	

ב זהר **נשא** **חדש**
שלימתא, כמד"א, ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולכם לא נכון עמו.
ודא הוא שליחא דציבורא, דיסתפל בקדמיתא בסטרא דשמאלא דליה, בגין
דיתעורר סטרא דדינא בקדמיתא, ועל ידיה הוי פירוודא, ולא קישורא.
(ד) דיהודא דצלותא וברכתא, תלייא בדיבורא ובמילולא דפומא, וכולא
תלייא בעיקרא דעובדא. ומאן דלא ידע עיקרא דעובדא, לאו עבדיתה עבודה.
ואי פגים עובדא במילולא, לא אשפח אתר לשרטיא ביה ברכתא. ולא איהו
צלותיה צלותא. ואתפגים ההוא בר נש לעילא ותתא. ווי ליהוא ב"נ דפגים
צלותיה פולחנא דמאריה. עליה פתיב, כי תבאו לראות כו', רמס חצרי
לא תוסיפו הביא וגו' לא אוכל און ועצרה ד.

מסורת הזהר (ב) (תהלים עח) בא יח. ג) (ישעיה א) בשלח רח. ב נ"א ומילולא (דפוסים ראשונים). ג נ"א צלותא (דפוסים ראשונים). ד נ"א מוסף גם כי תרבו תפלה אינו שומע דהא בעובדא ובמילולא תליא מלתא (מנקאטש במרובעים).
חלופי גרסאות

מאמר **הסולם** **ברכת כהנים**
שלם. כש"א ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולכם לא נכון עמו. וזה נאמר, על שליח צבור המסתכל תחילה לצד השמאל שלו, כדי שיתעורר צד הדין מתחילה, ועל ידי שליח צבור זה, נעשה פרוד ולא קשר.
ובאמירת הפה, והכל תלוי בשורש המעשה. ומי שאינו יודע שורש המעשה, אין עבודתו עבודה. ואם פוגם המעשה של הדבור, לא נמצא מקום שהברכה תשרה בו, ותפלתו אינה תפלה, והאדם ההוא נפגם למעלה ולמטה. אוי לאותו אדם שפגם תפלתו ועבודת אדונו, עליו כתוב, כי תבאו לראות כו'. רמס חצרי לא תוסיפו הביא וגו'. לא אוכל און ועצרה.
סליק פרשת נשא
(ד) דיהודא דצלותא וברכתא וכו':
כי היחוד של התפלה והברכה תלויים בדיבור (דפויי דף ב' ט"א)

